

John

Direction du journal AREVELK
Galata, CONSTANTINOPLE

Խմբագրութեան ուղղում անակ կամ այլ գրութիւն
էս իւրութիւն:

AUX BUREAUX DU JOURNA

Humfryshus in Lequish

1845ին էր որ առավրին անգամ պետական հայոց և մեր պարբեր, յառեղացաւ Հիւսիսարեանոցն: Այն առաջինը չորսնորէ կը պարտինք արդէ Օգոստոսի վերջինքնական լիմետունս էր Վեճ. Սուշանն Ապուլով Մէհաբ Նայբը, որ նշյն թուականն այցեւած լինելով Նիկովի-գիդայ փախակի արքունի գործարարը, որը քաջ արքունապետութեան կը բանեցնէր Յովհաննէս պէյ Տառեան, հայր Վսեմ Յարութիւն փախակի Տառեան, այնչեղ քահ կը մայր որ երբ անխոնջ և հաւատարմիկ պարտնէին Յովհաննէս պէյին կը հրապայէ շնորհ կը հայցել իրմէ, Յովհաննէս պէյ ի վ. Վեճապետութենէն կը խնդրէ հացը և միւ շնորհէ նախ Գուլէի Հիւսիսարեանոցին, որ սովորական բարեխաղութեամբ խելով Յովհաննէս պէյի ազատ

Հիւանդանոցը բառական ժամանակ
նշյոյ նպատակն էլ յառաջացեալ էր
մատուցելով հարապարեալ, և քան-
նակ անցնելով, 1867ին, 15 քաչ միւս
30 քաչի բարձրացաւ և 37 1/2 քաչ յայտ
75 քաչի: Բայց Հիւանդանոցի խել-
ճութիւնն ու տառապանքները մար-
դոտէր հասարակութեան խիղճը
վրդովելէ: Պատարեալքսը կը շառ-
նային եկամուտ տակաւ էին. անկա-
րել հոգարարներն և մանաւանդ
անհատաբարձ պաշտօնեաներն ալ
եկածը Հէին կրնար մատուցարարել
Առժամանակեայ բիշոպաղանակն Տիգրէ
Յոաննէն, բայց 1869 ին Հիւանդանո-
ցին վճանկն առաւուրէն առկի խելճը
էր: Սննդեւորձ էջք: Մանուկներն կը
անդանոցի բարապարտութիւնը կը

Հայտերական շնորհիս առթիւ խննդաշնորհական արժանի է հոսեւ Հիւսիսային Դատաւարման Հոգաբարձութիւնն, որ արդիւնաւոր եւ ցմբիւ յիշատակելի պատասխանողական շրջան մի պայլիւզիս մնալուն հպատուով մը պատկերախօսութիւններէ Ասանց պարբերակութիւններու տարբեր մատակարարութիւն հիւսիսային անկեւ ժամանակ գովելի գործ մ'է։ Հոգաբարձութիւնն ստոր լքալ աւելցուց լեւալիւնութիւն մը, պատասխարելոց նիւթական ընտելութիւնն ասպնջալիւն : Եւ հիմա թափան իրենցով աւետար ընդունելով

Երևանի մարզի համալսարանը, մեր յայտնված, մերի լուրը, մերի փայտը, մեր յուսեր մեր վրայ: Որքան ալ չեղի ու ձոր լլայն այս տասնհինգին, իրենց ուղեգծով գտնիքներով, փայլուն տնայտնով, գոյեղայն սիւներով, նկարներով, արձաններով էն, գատարի ու աւանդներն իջելու ապակին է յայնմ միայն նոր նշանակութիւն մը, հրապուր մը, կենդանութիւն մը կ'առանան, երբ բարեպաշտ ժողովուրդն խառնած է հոն իւր ապակին, իրերն, ապրիւնն նշեցնելու ծանօտանշաններն:

ղրկվելով հենց որպես զի աղքատ ժողովուրդը
 չտախկալի զինեռանց մէջ փնտռել լին-
 ք ճարտարան զբառնալիքն ու Պարտէ ճոյլ, ցոյլ,
 անուղղայտ արքայնոկները մասնաւոր հստ-
 ղութեան տակ առնուել և բռնի տախտակ-
 անել և ինչպէս այս նոր յօդուածին ճշդիւ և

Կապույտ խաչը կարենուր արդենքներ
 ձեռք բերած է, բայց դեռ յոյժ կարենուր
 գործ ունի կատարելու այս երկրին մեջ:
 Զարմացմամբ լսեցի թէ երիտասարդ մեռ-
 նանիներու թուղն մեկ տասնևերորդն ալբո-
 Նոյի զոհ եղած են անցեալ տարի:

6. Eff. 3. 6-11-94 ()

ԱՐԵՒԵԼԱԴԻՏԻ Ի ԼՈՆՏՈՆ
ԵՒ ՀԱՅԵՐԷՆ ԼԵԶՈՒՆ

«Պ. Կ. Ա. Շրուսթի ճառ մը կարդաց
(*) . Բ. Թղթակցութիւնը մեր ձեռքը չէ
Հասած : Ծ. Խ.

«Զգուիտ պատաներ իր ամուսնութեան,
բնութիւնը մտաւր համար Մարտի-Մարտի-
բնին, հարց, Տէրին Մելիկին հետաւորի
գաղութներ յարգելով հանգիստը, պիտի
մայրցանին մեր սրբեկներ ապրիլին ինչ որ
պէտք է իմանայ, անպիտան է ամեն ինչ
Թողու որ աւելի երկար առնն անակեղծ
մնայ, ինչ պէտք, դուրս այ հիւսիս յաւապիտ
տեսնելու զայն է հանդիպի զ. Թորո Մելիկին»

—Ինչը հարկաւոր էր բացատր, պատաս-
խանք մըտնին, որուն ակնարկը բաց-
խաղացու:

—Ես, Մառի-Մատըլէն, ձեր մօրը
եղբայրն եմ, Բիէռ Անկլատ է անունս և
Վարդապետ եմ:

Եղաւ, եղուն տակաւին վրէժդ չլուծեցիր:

տացած էլն իր մտառանշով թրևսնորը: Ին-
րէթէ կ'ամէնար այնքան դուարթ ըլլալուն.
յիրաւի պատիկ յիմար մը կարելի էր կար-

—Տակաւին կը սիրէ՞ զայն, մտածեց
տիկին Մելվիլ:

$$(G_{\text{max}} - G_{\text{min}}) / (T_{\text{max}} - T_{\text{min}})$$

(Carpenter's)

